

[Kirkeministeren.]

kan læse, men som vi andre ikke er i Stand til at læse det, at Embedsmændene stille og diskret og forsigtigt, men alligevel tydeligt nok for den, der kan læse Embedsmændenes Sprog, gav Udtryk for, at de ikke fandt, man skulde betale det Underskud, man havde skabt. Ja, mig bekendt har ingen af Embedsmændene i Kirkeministeriet den Opfattelse, at sin Gæld til Statskassen skal man ikke betale. Der er aldrig nogen Embedsmand, som over for mig har givet Udtryk for et saadant Syn. Det vilde ogsaa være ejendommeligt, hvis Embedsmændene i Ministeriet havde den Mening, at Gæld til Statskassen kan man lade være at betale, den maa Statskassen se at klare selv i Stedet for at faa Pengene, hvor den har Penge til gode. Saadan kan Embedsmændene i Ministeriet ikke tænke. Men nu kommer den ærede Ordfører her og læser disse Linier paa denne ganske ejendommelige Maade. Jeg tror imidlertid ikke, han skal regne med at faa Medhold hos Embedsmændene i Ministeriet i den Maade at fortolke deres Skrivelse paa.

Fremdeles mente den ærede Ordfører, at Statskassen skulde have betalt Renter og stadig skulde betale Renterne af de 3½ Mill. Kr. — saadan forstod jeg det. Det vil sige, at Statskassen, saa længe Gælden til Fællesfonden ikke er helt afviklet, hvert Aars kunde præstere formodentlig 4 pCt. af de Beløb, der ikke er blevet afviklet. Det er jo et horribelt Krav, at Statskassen, fordi der er blevet lignet for lidt i Kirkeskat i sin Tid, og det nu bliver afviklet efterhaanden gennem en større Skat paa de kirkelige Skatteydere, medens det staa paa, skulde betale Renter af Underskuddet. Det er et ganske haabløst umuligt Krav at stille.

Den ærede Ordfører spurgte mig, om der foreligger noget om, at daværende Kirkeminister Appel havde tænkt sig at foretage sine Dispositioner med de 160 000 Kr., hentet rentefrit hos Kirketiendmidlernes Reservefond, hemmeligt; thi, siger den ærede Ordfører, det er det, vi kritiserer, at denne Disposition med de 160 000 Kr. er foretaget hemmeligt. Jeg har nu forstaaet den ærede Ordfører saadan, at oprindelig kritiserede han, at den Disposition for de 500 000 Kr.s Vedkommende overhovedet var foretaget. I hvert Fald har, saa vidt jeg forstaaer det, et Flertal i det kirkelige Udvalg, hvori der sidder Folk, som hører hans Parti til, kritiseret, at Pengene er laant af Kirketiendmidlerne. Men jeg maa svare den ærede Ordfører, naar han spørger, om der foreligger noget i Mini-

steriet om, at Appel havde tænkt sig, at dette skulde ske hemmeligt: Nej, der foreligger mig bekendt ikke noget i Ministeriet om, at Appel havde tænkt sig, at disse Penge skulde laanes hemmeligt, det gør der ikke. Laanet var jo ikke dengang arrangeret fuldt ud, det var Tanken, der var Appels, men det formelle var ikke i Orden, der krævedes en hel Række Undersøgelser af, hvor mange Penge de enkelte Kirker skulde have o. s. v., der krævedes Beregninger, som blev foretaget, jeg tror af Statistik Departement, og først naar alt dette var sket, kom selve Arrangementet. Men Appels Idé var det at laane de 160 000 Kr. paa den Maade, jeg her har nævnt. Det var mere nærliggende i og for sig, at jeg spurgte den ærede Ordfører, om det var Appels Tanke, at dette skulde ske hemmeligt, end at han spørger mig om det. Det almindelige ved saadanne Lejligheder er nemlig, at den paagældende Minister gaar til Ministermøde med den Slags Ting, og hvis ikke Appel havde tænkt sig at hemmeligholde det, er det jo muligt, at han allerede dengang, i 1924, har bragt det frem i et Ministermøde. Jeg skal undlade at spørge om det, for jeg tør jo ikke forudsætte, at den ærede Ordfører skal kunne huske alt, hvad der skete paa Ministermøder dengang; men kan han ikke med Sikkerhed huske, at Appel har forelagt dette i et Ministermøde, ja, saa er det i hvert Fald ikke Bevis for, at Appel har tænkt sig hurtigst muligt at faa den Disposition lagt klart frem i Dagen.

Ordføreren for Forespørgerne (Rytter):

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) spurgte mig, om jeg var Tilhænger af, at man ude paa Vælgermøderne brugte forkerte Argumenter. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er jeg ikke, og hvis Socialdemokraterne stiftede en Forening, hvis Medlemmer det var forbudt at gøre det, meldte jeg mig øjeblikkelig ind i en saadan ganske ny Forening.

Jeg har givet det ærede Medlem en Undskyldning, fordi jeg brugte Ordet luske; det ærede Medlem brugte Ordet listede, og det er selvfølgelig noget andet; jeg var kommet til at læse forkert i mit Manuskript.

Jeg bad om at faa nævnt et Eksempel paa, at en Minister havde disponeret paa lignende Maade som Kirkeminister Dahl — det ærede Medlem havde været inde paa det i sit Foredrag, idet han sagde:

„Men Forudsætningen for at øve Kritik maa være den, at det Parti, der kritiserer, staaer med, om jeg maa bruge det